

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

LXIV. Ha[n]onis Am[m]onitarum regis perfidia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

NARRATIO LXIV.
 HANON AMMONI-
 TARUM REX OB VIO-
 LATOS DAVIDIS LE-
 GATOS, ATROCES CUM SUIS
 POENAS SOLVIT.

2.Reg. cap. 10. & 12. Annis Mundi 2996. 2997.
 2998. 2999. Ante Ch. 1057. 1056. 1055. 1054.

A Cres habet ultionis stimulos læsa Majestas
 David ubi intellexit *Naasen*, Regem Ammo-
 nitarum, sibi fœdere junctum, vitâ decessisse,
 se, regnûmque ad *Hannonem*, Naasis filium, etiam-
 num adolescentem, esse translatum, Legatos mis-
 sit, qui pro mutua amicitia consolationem adhibe-
 rent, funus paternum lugenti. Quod cum Legati
 honorificè & amanter excepti, fecissent prolixè;
 Suspiciosa Satraparum temeritas eò impulit Regem
 juvenem, ut ei benevolentia ac commiserationis
 officio, insignem referret ignominiam. Legatos
 namque pro exploratoribus per summam calumnia-
 am habitos, inauditâ causâ, locò nullò defensionis
 datò, nullâ ad Davidem querelâ delatâ, velut sce-
 leris convictos, contra jus gentium damnavit, &
 ignominiosæ pœnæ subjecit. Raditur viris hone-
 stissimis, in publicum ludibrium, pars dimidia bar-
 bæ ac capillitij; togæ præciduntur ad eas usque par-
 tes corporis, quas nudari vetat pudor. Ejus con-
 tumeliæ nuncius ad Davidem delatus, non secus

ac par erat, Regem affecit. Jussi sunt Legati tam-
 diu Jerichunte subsistere, donec recrefcentibus pi-
 lis, turpitudinis nota aboleretur. Cæterum ea Le-
 gationis violatio, fatalis ac funesta fuit *Ammonitis* ;
 cum enim minimè dubitarent, tantam se injuriam ;
 Regi, opibus armisque potenti factam, haud impu-
 nè laturos, ingentes *Syrorum* copias, mille talento-
 rum mercede conduxerunt: Israëliitarum non e-
 rant plures, viginti quatuor millibus, qui cum va-
 lidissimo hoste prælium inirent. Infesti stabant ex-
 ercitus ad ipsa regiae Ammonitarum urbis (*Rabbatha*,
 seu *Rabba* vocabatur) mœnia ; aciem à fronte Ammo-
 nitæ disposuerant ; à tergo Syri premebant ; Israëli-
 tæ in medio concludendi erant, Qua re animad-
 versa *Ioabus*, ut erat militaris artis apprimè gnarus,
 copias suas bipartitò divisit ; ipse cum flore militiæ,
 Syros invadit : reliquum militem frater *Abisai* in Am-
 monitas ducit. Præliò vix tentatò vertuntur, in fu-
 gam Syri, (DEO pavorem eis immittente) nec con-
 stantiores Ammonitæ salutem & ipsi petunt à pedi-
 bus ; *Ioabus* ad obsidendam *Rabbatham* necdum
 satis instructus, Hierosolymam in hiberna revertit,
 victoria contentus.

Anno sequenti Syri bellum redintegrant, ad ac-
 cepti dedecoris infamiam delendam. Confluxère
 ad signa Regis Syrorum *Adarezeris*, & *Sobachi*, ejus
 militiæ principis, sub quatuor alijs regulis, centum
 triginta octo millia, præter septingentos currus mi-
 litares, & septem millia militum ex illis dimicanti-
 um, ut planè videretur, de summa rei, & Orientis
 imperio decernendum. Contraxit non minùs *Da-
 vid*, quidquid poterat virium, priora decora novis
 victo-

victorijs cumulaturus. Exorto utrinque prælio,
 acriter aliquamdiu pugnatum est, donec Syri divi-
 no iterum concussi metu, maxima strage succubu-
 erunt, cæsis non minùs octoginta & septem homi-
 num millibus, & in ijs *Sobacho* quoque supremo belli
 duce. Rex *Adarezer* maturè sibi fugâ consuluit, vi-
 tamque tributaria servitute, & renuntiatione sa-
 deris Ammonitici redemit.

Itaque tota belli moles, Duce Joabo, in Ammo-
 nitas, & ipsorum regiam civitatem, *Rabbatham* con-
 versa est. Annum ampliùs duravit obsidio, victo-
 riæ moram adferente, Davidis adulterio & homi-
 cidio interea temporis commissô. Jam ad extrema
 deducti erant obsessi, cum Joabus per litteras sig-
 nificat Regi, ut adesset urbis excidio, & hunc quo-
 que titulum victorijs suis apponeret, munimenta-
 que expugnati gloriam occuparet. David collatu-
 datô Ducis sui officiô, fidèque, proficiscitur cum
 selecta manu ad *Rabbatham* evastandam. Miles
 præsentis auspicio Regis, & ductu animatus, mag-
 na alacritate facit in muros impetum, effractisque
 per vim portis irrumpit in urbem. In ipso aditu a-
 cerrimum certamen consèritur: hinc Hebræis ad
 vindictam & prædam anhelantibus; inde Ammo-
 nitis pro aris & focis, pugnantibus; donec ad ex-
 tremum Hebræo superante, urbs tota in potesta-
 tem victoris irati venit. Promiscua cade in omnes
 sævitum. Quidquid vasorum erat aureorum & ar-
 genteorum, DEO consecratum; reliqua præda mi-
 liti cessit, longè opulentissima; quòd in eam urbem
 totius Regni opes, belli metu, fuissent congestæ.
 Imprimis memorabilis fuit *Corona*, quam simulacro
 suo

Molocho, regiam in formam efficto, Ammo-
 nitæ publicis impensis imposuerant, aurò solido fab-
 ricatam. Eam David cum cæteris spolijs avexit,
 redegitque partim in diadema, suomet vertice ge-
 standum; partim Divini *sacrarii*, *regiæq;* ornamen-
 tis impendit. Urbs propter oppidanorum contu-
 macem malitiam, inque contumeliæ Legatis illatæ
 ultionem stirpitis destructa, & solo æquata; inco-
 larum reliquiæ tam Rabbæ, quàm cæterarum ur-
 bium carpentis ferratis, super eas agitatis, cœdè la-
 ceratæ: cultris & ferris dissectæ, gladijs, securibus-
 que truncatæ, ignibus fornacum lateritiarum cre-
 mata, crudeli utique supplicio, & pernicioso in-
 genus humanum exemplo, nisi justam victoris i-
 ram, impietatis & flagitiorum immanium odia sti-
 mulassent. Non enim est alia vindictæ justior cau-
 sa, quàm injuria Legatis illata, quos qui violat, jus
 gentium violat.

NARRATIO LXV.

DAVIDIS IN CRIMINA PROLAPSIO.

2. Reg. 11. Anno Mundi 2998. Ante Christum 1055.

A Nimi curâ vacantis affectio, est libido. Et
 juxta Diogenem, negotium otiosorum est
 amor, ac cupiditas. Quotque scintillas ja-
 culatur fornax accensa, tot mala desideria suscitatur
 mens otio æstuans. Post tot victorias illustres de
 hostibus relatæ, cum David quadragesimum jam
 & oct-